

ler ikke de Krav paa noget Honorar.

Der er ansat over 800 Forskolelærerinder og ca. 400 eksam. Lærerinder paa Landet. Der underviser altsaa ca. 1200 Lærerinder i Landsbyskolerne. Undervisningstiden for Haandgerningens Vedkommende er 4—6 Timer ugentlig i Reglen de 6 Mdr. af Aaret, men kan ogsaa udstrækkes til hele Aaret. Udgiften til Løn til alle disse Lærerinder for dette Arbejde er altsaa kun ca. 40,000 Kr. — Maa ikke Kvindesagens Venner notere dette som en sørgelig Kendsgerning? — Landsbylærerinderne er jo i forvejen daarligt lønnede. I Reglen er Begyndelseslønnen for eksam. Lærerinder 700 Kr. stigende til 1300 Kr. i Løbet af 14 Aar og efter 20 Aars Tjenestetid yderligere et Tillæg paa 200 Kr. Over 600 Forskolelærerinder har kun 550 Kr. i Begyndelsesløn + 50 Kr. for Haandgerningsundervisningen, og Løntillægene udgør ialt 400 Kr.

Det forekommer mig, at der er meget tilbage at ønske, saa længe Undervisningen paalægges Lærerinder med fuld Timetal som ulønnet eller næsten ulønnet Ekstraarbejde, og saa længe Undervisningen først foregaar efter at Børnene allerede har været i Skolen i 6 Timer.

Lærerinderne ønsker ikke at blive fri for at undervise i Haandgerning, tværtimod, men vi ønsker selvfølgelig at faa Haandgerningstimerne ind under den alm. Undervisningstid, saaledes som det er ved Købstadsskolerne.

Hvad Haandgerningsinspektoren angaar, tænker jeg, at det er ret betegnende for Lærerindernes Stilling til hendes Ansættelse, at en københavnsk Lærerinde, der altsaa ikke faar noget med Frk. Blom at gøre i dennes Egenskab af Inspektice, byder hende velkommen, for det kan ikke ventes, at nogen Landsbylærerinde vil gøre det. Vi frygter for, at Oprettelsen af dette Embede skal føre til forøgede Krav til vor Arbejdsevne, og de fleste Landsbylærerinder er allerede nu overbebyrdede. Skulde Frygten vise sig ugrundet, saa meget desto bedre.

Aasum Forskole d. 15. Maj.

Mathilde Eriksen.

Vi skal komme tilbage til denne Artikel i næste Nummer. Red.

Vore Hjem.

Forfatteren af et Smaaskrift med ovenstaaende Titel, *Thora Knudsen*, har gennem flere Aar med megen Energi slaaet til Lyd i Skrift og Tale rundt om i Landet for, at Kvinderne over deres Erhvervs- og Samfundsinteresser ikke bør glemme deres Pligter indtil i Hjemmene. Vi føler os overbevist om, at det ikke er Thora Knudsens Hensigt med dette Skrift at reagere mod Kvindebevægelsen, hvad hun ogsaa selv understreger — det vilde jo ogsaa daarlig stemme med den mangesidige Virksomhed hun gennem en Aarrække har udfoldet udadtil i Samfundet baade som Borgerrepræsentant og Styrelsesmedlem i en Række af sociale Virksomheder og kvindesaglige Foreninger — men det, som har lagt Ordet paa hendes Læber i denne Sag og trykket hende Pennen i Haanden for at bringe de 15 Siders Indhold ud til en endnu større Kreds, end den hun fik i Tale ved sine Møder, er en — vi kan gerne kalde det hellig — Overbevisning om, at nu eller aldrig maa det siges Kvinderne, at »Husets og Hjemmets Gerning er et Fag, som skal læres ligesom alle andre Fag.«

Maaske er det os, som ikke hænger den huslige Fagkundskabs Krans højt nok, men vi maa tilstaa, at det forekommer os, at disse manende Ord havde været bedre paa deres Plads for en Snes Aar siden end i det nuværende Øjeblik. Den Gang gik det med Husholdningsundervisningen paa bedste Beskub; hvor der tilfældig var en kyndig og samvittighedsfuld Husmoder var der i Reglen ogsaa et godt Lærested for Døtrene og det kvindelige Tyende, men Forholdet var dog som oftest det i velhavende Hjem, at Frøkenen kun »gik i Huset«, som man kaldte det, d. v. s. tørrede Støvet af, bagte Smaakager og lavede Dessert, maaske ogsaa en og anden Salat, skænkede The og Kaffe og vaskede Thetøj af; men lære at vaske et Gulv, skure et Køkkenbord, koge en Grød og stegte en Steg, for ikke at tale om sætte sig ind i Fødemidlernes Næ-

ringsindhold, og føre et ordentlig Husholdningsregnskab, det var det ukendte Land for den vordende Husmoder den Gang, det lærtes ikke eller overlodes til Tjenestepigen. Da var det Kvindebevægelsen samtidig med, at den rejste Kravet om Kvindens Rettigheder og Dygtiggørelse udadtil, ogsaa paakaldte Offentlighedens Støtte og Samfundets Interesse for, at Husholdningsundervisningen baade teoretisk og praktisk blev sat i System.

De samme Fremskridtskvinder, som krævede kommunal og politisk Ligestilling med Mændene, indgik med Andragender om Skolekøkkenundervisning, Statsseminarier for Skolekøkkenlærerinder, Støtte til private Husholdningsskoler og til Seminarier for Husholdningslærerinder, ja en Kvinde havde Mod og Fremsyn nok til at forlange, at der blev oprettet en Husholdningsskole ved Landbohøjskolen som Mønsterskole for de private Husholdningsskoler, for at Husholdningsundervisning for Kvinder skulde komme til at hvile paa et lige saa videnskabeligt Grundlag som Landbrugsundervisningen for Mænd. Dette lykkedes ikke den Gang, det var endnu for meget Fremtidsmusik, men samme Kvinde satte saa al sin Energi ind paa i den Skole, hun selv oprettede, at realisere sine Idéer om den rationelle, delvis videnskabelige Husholdningsundervisning. Og samtidig gik andre huslig interesserede Kvinder i Gang med lignende Skoler med dertil knyttet Lærerindeuddannelse.

Dansk Kvindesamfunds Vandrekursus for ubemidlede Husmødre spredte Husholdningsundervisningen ud i videne Kredse Landet over, kommunale Kursus oprettedes i de større Byer, og Skolekøkkenundervisningen vandt videre og videre frem: ja, D. K. indgav oven i Købet Andragende om, at denne Undervisning saa vel som Haandarbejdsundervisningen i Folkeskolen maatte udstrækkes til Drengene med.

Thora Knudsen maa undskyldes,